

Bakalářská práce

Lenka Horáková: Realizace základních požadavků církve v oblasti sdělovacích prostředků

Posudek vedoucího práce

Autorka si vytkla užitečný úkol, když si jako téma práce položila otázku, jaké úkoly mají naplňovat církví provozované sdělovací prostředky a když na konkrétních příkladech zkoumá, zda jsou tyto úkoly naplňovány.

V úvodu je velmi přehledným, a jasným způsobem uvedeno jaký bud postup a co je náplní práce. Toto je dál v práci skutečně dodrženo. Práce je tak přehledná a drží se tématu – autorka při pestrosti látky nepodléhá pokušení psát o všem možném.

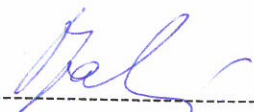
Proti výběru základních činností církve nelze nic namítat a přehledný výběr lze jen pochválit. Charakteristiky těchto činností jsou stručné, což je někdy trochu nevýhoda. Například charakteristikou pro ekumenismus není jen hledání cest ke smíření a sjednocení, ale také spolupráce různých církví na společných úkolech, což se i u nás děje.

Určité rozpaky lze vyjádřit nad charakteristikou realizace hlavních funkcí ve vybraných mediálních produktech. Autorka zde zůstala výhradně u popisu výčtem rubrik, občas doplněném více či méně charakteristickými příklady. Tento způsob zcela rezignuje na hodnocení obsahu, případně na přiměřenost obsahu vzhledem k převažující cílové skupině (v těchto případech by to byli u tištěných medií ponejvíce aktivní věřící různého věku a vzdělání). Navíc je přece jen otázkou, zda lze považovat za stejné naplnění určitého tématického úkolu článek se specifickým obsahem se zprávou o akci, která má podobný obsah, což se zde děje (např. lze-li jako plnění pastoračního úkolu vidět bez rozlišení článek pastoračního zaměření v KT a zprávu o kurzu pro pastorační pracovníky ve Zpravodaji). Rovněž by bylo vhodné více zdůraznit rozdíl mezi tištěnými periodiky a internetovými stránkami, protože periodikum posuzujeme podle jednotlivých čísel, která jsou vždy nová a „nesou“ v sobě čísla minulá, kdežto internetové stránky „vrství“ další a další obsahy na sebe nemusí se ničeho z toho, co už na nich bylo uvedeno vzdávat. Tím nabývají oba produkty dosti rozdílných charakteristik.

Bohužel i zde, jako v řadě jiných bakalářských prací, se zdá, že autorce na konci nějak „docházela dech“. Závěrečné kapitoly 4 a 5 (Zhodnocení, Závěr) jsou dosti stručné, ačkoliv by mohly bohatěji využít materiálu, kterým se práce zabývá a k jehož zhodnocení je v první části připraveno dostatečné instrumentarium.

Lze ale říci, že autorka splnila úkol, který si předsevzala a to tak, jak mu sama rozuměla. Práce splňuje nároky, kladené na bakalářskou práci a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze 16. 5. 2006

vedoucí bakalářské práce